

οποία περιήλθε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 16 Ιανουαρίου 1987, επί των ακολούθων ερωτημάτων:

1. Στο άρθρο 10 στοιχείο γ) της οδηγίας 85/362/ΕΟΚ του Συμβουλίου, μπορούν οι όροι «(τα αγαθά αυτά) . . . έχουν αποκτηθεί σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν την εφαρμογή του ΦΠΑ στο κράτος μέλος εξαγωγής και δεν έχουν τύχει λόγω της εξαγωγής τους ουδεμιάς απαλλαγής από τον ΦΠΑ», κατά την αληθή τους έννοια, να αφορούν αγαθά η κτήση των οποίων στο κράτος μέλος εξαγωγής απαλλάσσεται από το φόρο προστιθεμένης αξίας;
2. Στο άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχείο 6) της οδηγίας 85/362/ΕΟΚ του Συμβουλίου μπορούν οι όροι «τα αγαθά που δεν έχουν αποκτηθεί σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν την εφαρμογή του ΦΠΑ στο κράτος μέλος εξαγωγής ή λόγω της εξαγωγής τους τυγχάνουν απαλλαγής από το φόρο προστιθεμένης αξίας», κατά την αληθή τους έννοια, να αναφέρονται σε αγαθά η κτήση των οποίων στο κράτος μέλος εξαγωγής απαλλάσσεται από το φόρο προστιθεμένης αξίας;

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε με απόφαση της 28ης Ιανουαρίου 1987 το Arrondissementsrechtbank της Χάγης στο πλαίσιο της δίκης εταιρία περιορισμένης ευθύνης Gebr. Beentjes BV, Akerslott, κατά Ολλανδικού Δημοσίου (Υπουργείου Γεωργίας και Αλιείας)

(Υπόθεση 31/87)

(87/C 55/09)

Με απόφαση της 28ης Ιανουαρίου 1987, η οποία περιήλθε στη γραμματεία του δικαστηρίου στις 3 Φεβρουαρίου 1987, το Arrondissementsrechtbank της Χάγης, έκτο τμήμα, ζητεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στο πλαίσιο της δίκης Gebr. Beentjes BV Akerslott, κατά Ολλανδικού Δημοσίου (Υπουργείου Γεωργίας και Αλιείας), την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Νομικό πρόσωπο με τα χαρακτηριστικά τοπικής επιτροπής, όπως αυτή στην οποία αναφέρεται το *Ruilverkavelingswet 1954* (ολλανδικός νόμος του 1954 περί αναδασμού), πρέπει ή όχι να θεωρηθεί, για την εφαρμογή της οδηγίας του Συμβουλίου της 26ης Ιουλίου 1971, ΕΕ ειδ. έκδ. 17/001, σ. 7, ως «Δημόσιο» ή μία από τις «περιφερειακές ή τοπικές αρχές» του;
2. Η οδηγία για την οποία πρόκειται στο πρώτο ερώτημα επιτρέπει ή όχι τον αποκλεισμό του προσφέροντος βάσει εκτιμήσεων σχετικά με τα ποιοτικά κριτήρια επιλογής, εφόσον σ' αυτόν τον ίδιο το διαγωνισμό δεν αναφέρονται ποιοτικά κριτήριά εν προκειμένω (αλλά υπάρχει απλά αναφορά στους γενικούς όρους που περιέχουν μία γενική επιφύλαξη, όπως αυτή που επικαλέστηκε εν προκειμένω το Δημόσιο);

3. Μπορούν οι ενδιαφερόμενοι, όπως η Beentjes, να επικαλεστούν κατά τη διάρκεια της αστικής δίκης, όπως εν προκειμένω, ορισμένες διατάξεις της προαναφερθείσας οδηγίας που ορίζουν σε ποιες περιπτώσεις και υπό ποιες προϋποθέσεις μπορεί να αποκλειστεί ο προσφέρων από κατακύρωση βάσει ποιοτικών κριτηρίων και όταν η εθνική νομοθεσία που έθεσε σε εφαρμογή τις εν λόγω διατάξεις της οδηγίας χορήγησε στον προσφεύγοντα πλέον εκτεταμένα δικαιώματα σε περίπτωση αρνήσεως αναθέσεως του έργου από όσο επιτρέπεται βάσει της οδηγίας.

Προσφυγή του Βασίλη Χριστιανού κατά του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 3 Φεβρουαρίου 1987

(Υπόθεση 33/87)

(87/C 55/10)

Ο Βασίλης Χριστιανός, κάτοικος Λουξεμβούργου, εκπροσωπούμενος από το δικηγόρο Λουξεμβούργου Aloyse May, τον οποίο όρισε και αντίκλητο, 31 Grand-Rue, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 3 Φεβρουαρίου 1987 προσφυγή κατά του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από 4 Νοεμβρίου 1986 απορριπτική απόφαση της επιτροπής εκδικάσεως διοικητικών ενστάσεων του Δικαστηρίου,
- να αποφανθεί ότι τα οικογενειακά επιδόματα που είναι καταβλητέα στο πρόσωπο που έχει την επιμέλεια του τέκνου του προσφεύγοντος θα καταβάλλονται σ' αυτό βάσει της πραγματικής ισοτιμίας μεταξύ φράγκου Λουξεμβούργου και δραχμής που ισχύει κατά την ημέρα καταβολής των εν λόγω οικογενειακών επιδομάτων, χωρίς την εφαρμογή διορθωτικού συντελεστή,
- να υποχρεώσει το καθού να αποκαταστήσει τη ζημία που υφίσταται ο προσφεύγων, ενδεχομένως υπό τον έλεγχο του Δικαστηρίου,
- να υποχρεώσει το καθού να καταβάλει τη διαφορά μεταξύ των ποσών που έχουν κρατηθεί από το μισθό του προσφεύγοντος αφενός και των ποσών που έχουν καταβληθεί στο πρόσωπο που εισπράττει τα οικογενειακά επιδόματα αφετέρου, από τις 15 Μαΐου 1986,
- να καταδικάσει το καθού στην καταβολή τόκων υπερμερίας,
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Η γραμματική ερμηνεία των νέων διατάξεων των άρθρων 67 και 68 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, καθώς και των άρθρων 1, 2 και 3 του παραρτήματος VII, οδηγεί σε απρόβλεπτα αποτελέσματα, που αποδίδουν εντελώς αντίθετα προς τα συμφέροντα των προσώπων τα οποία υποτίθεται ότι προστατεύουν, δηλαδή στην ύπαρξη σημαντικής διαφοράς μεταξύ των ποσών που

κρατούνται από το μισθό του προσφεύγοντος αφενός και των ποσών που καταβάλλονται στο πρόσωπο που εισπράττει το οικογενειακά επιδόματα αφετέρου, και τούτο λόγω της εφαρμογής του διορθωτικού συντελεστή. Η κατάσταση αυτή συνιστά παραβίαση των αρχών της δικαιοσύνης, της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, του καθήκοντος αρωγής, της χρηστής διοικήσεως και της ίσης μεταχειρίσεως· δημιουργεί επίσης αδικαιολόγητο πλουτισμό του οργάνου.